

er forbundet med, at nogle ikke har de samme muligheder for at få deres sager behandlet som andre.

Nu tror jeg måske, det er noget, vi kan diskutere yderligere under behandlingen af det næste lovforslag, hvor det indgår. Men det er jo sådan, at der er masser af forhold rundtomkring i samfundet, som folk kunne have anledning til at klage til et nævn over, men hvor der ikke er nogen nævn. Og vi kan jo ikke sikre, at folk i alle sammenhænge har et nævn at klage til, hvis de føler sig forkert behandlet.

Må jeg til sidst sige til hr. Bent Bøgsted, at jeg ikke mener, det bliver vanskeligere at være arbejdsgiver som følge af dette lovforslag. Jeg mener dybest set bare, det drejer sig om, at vi som mennesker skal behandle hinanden anstændigt og ordentligt, uanset hvordan vi ser ud og hvad vi tror på og sådan noget. Jeg tror ikke, det vanskeliggør forholdene generelt for arbejdsgiverne, at de skal behandle medarbejderne ordentligt og anstændigt.

Kl. 16.25

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Da jeg gik i gang med forberedelsen til lovforslaget, blev jeg noget forvirret. Jeg gik i gang med at læse høringssvarene, og jeg indrømmer, at jeg ret hurtigt sprang over den første side. Jeg tænkte, at det bare var et eller andet fra ministeriet om, at nu var der høringssvar. Så jeg gik i gang med læse, og det var det ene positive høringssvar efter det andet. Det kunne jeg simpelt hen ikke forstå, for jeg havde indtryk af, at det var en genfremsættelse fra sidste år. Hvordan søren kunne det være så positivt, når vi havde så meget snak om det sidste år?

Da jeg ringede til en kollega, sagde han, at jeg skulle prøve at se på datoerne på høringssvarene. Så viste det sig, at det havde været meget klogt af mig at læse forsiden først, for så ville jeg have konstateret, at det ikke var høringssvar til det aktuelle lovforslag, men til forslaget, som det var fremsat for et år siden. Høringssvarene lå faktisk halvandet år tilbage, inden hele debatten om det, vi kredser om her, netop klagenævnet, var taget ud af det egentlige lovforslag.

Derfor vil jeg sige, og det tror jeg også den radikale ordfører ville have sagt, hvis han havde været her: Skulle vi ikke fortsætte det samarbejdende folkestyre og slå de her to lovforslag sam-

men? Så er alt jo løst, og SF ville kunne stemme for det, når man ser det som et samlet hele.

Vi mener faktisk, at det er noget uforståeligt, at man laver en implementering og ikke sørger for, at der er en klagemulighed for de folk, som føler sig forulempet af loven. Derfor må man da som minimum og almindelig anstændighed sørge for, at det bliver en del af det endelige lovforslag.

Så jeg har meget stor tiltro, nogle vil måske mene, det er grænsende til naivitet, når vi nu kommer til at diskutere det under udvalgsbehandlingen, til, at vi også ender med at få løst det, sådan at regeringens forslag bliver suppleret med det af Socialdemokratiet fremsatte forslag under næste punkt, og alle går glade hjem herefter.

Indtil da ser vi meget kritisk på dette lovforslag, som det foreligger, men vil selvfølgelig tage seriøst fat under udvalgsarbejdet og sørge for, at det under næste punkt fremsatte forslag bliver indføjet, sådan at det hele går op i en højere enhed.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Vi Kristendemokrater er da også meget optaget af genanvendelse og genbrug, og sådan betragter vi også det her lovforslag, og vi forstår godt ideen og intentionen med at genfremsætte det.

Jeg var tilbage i vores arkiver for at se, hvad vores ordfører på området tidligere havde sagt om det. Det var ikke en specielt god oplevelse, må jeg erkende, for vi Kristendemokrater, dengang Kristeligt Folkeparti, havde været positive over for forslaget ved første behandling og gennem hele udvalgsarbejdet, og da vi så kom til afstemningen, stemte vi imod. Det er ikke en procedure, vi ellers ynder at gøre brug af, men det må jo være, fordi vi under udvalgsbehandlingen er blevet klogere.

Vores holdning til lovforslaget, sådan som det ligger, er selvfølgelig, at der en forpligtelse til at implementere EU-lovgivning, naturligvis, men der er jo ikke nogen forpligtelse til, at det skal være en minimumsimplementering. Derfor vil vi, sådan som forslaget foreligger, stemme imod det, også med det in mente, at vi ved, hvad der kommer efterfølgende, men vi håber naturligvis på, at et udvalgsarbejde kan få løst den her knude på en fornuftig måde, sådan at vi ikke i næste folketingssamling igen skal se det lovforslag.